

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/71/2021
Identifikačné číslo spisu: 8019200571
Dátum vydania rozhodnutia: 10. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8019200571.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: C. I. Y., narodený XX. V. XXXX, bytom v Č. T. Č.. XX, právne zast.: JUDr. Jánom Jenčom, advokátom so sídlom v Poprade, 1. mája 221/19, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, so sídlom v Prešove, Štúrova č. 7, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. júna 2019, Č.p.: KRPZ-PO-KDI3-48/2019-P, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05. augusta 2021, č.k. 5Sa/12/2019-121, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 05. augusta 2021, č.k. 5Sa/12/2019-121 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 24. júna 2019, Č.p.: KRPZ-PO-KDI3-48/2019-P, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Starej Ľubovni z 24. apríla 2019, Č.p.: ORPZ-SL-ODI2-21-021/2019. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“) vydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu číslo L. XXXXXXXX vydaného na skupiny „AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE ,

T", ktorý bol žalobcovi zadržaný dňa 20. apríla 2019 podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., keď pre skutok, ktorého sa žalobca dopustil, možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

2. Konkrétne skutok žalobcu spočíval v tom, že žalobca dňa 20. apríla 2019 v čase okolo 12:10 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. O.A. C., P.: T.-XXXBF, v smere na obec Lesnica od Veľkého Lipníka, kde v prudkej pravotočivej zákrute predchádzal pred ním jazdiaceho cyklistu, kde z dôvodu nezachovania si bezpečného bočného odstupu od cyklistu došlo k jeho kontaktu pravou stranou vozidla a následnému pádu. Žalobca následne zastavil a po zistení, že cyklista si privoláva pomocou mobilného telefónu záchranku, tak z miesta odišiel bez toho, aby si splnil povinnosť účastníka dopravnej nehody. Obaja účastníci dopravnej nehody boli následne podrobení dychovým skúškam s negatívnym výsledkom. Týmto svojím konaním bol žalobca dôvodne podozrivým z porušenia § 15 ods. 3, § 66 ods. 2 písm. a/, b/, d/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 70 ods. 1 písm. a/, § 70 ods. 3,4,6,7 zákona č. 8/2009 Z. z., ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

4. Krajský súd po preskúmaní veci mal preukázané, že nakoľko žalobca bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/, k/ zákona č. 8/2009 Z. z., za ktorý mu môže byť uložený trest alebo sankcia zákazu činnosti spočívajúca v zákaze vedenia motorového vozidla, zákonná podmienka plynúca z § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. a spočívajúca v oprávnení policajta zadržať vodičský preukaz, bola nepochybne splnená. Rovnako mal preukázané, že vodičský preukaz bol žalobcovi zadržaný dňa 20. apríla 2019, dňa 24. apríla 2019 (t.j. o štyri dni) bolo vydané rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. a dňa 24. júna 2019 (o 60 dní) bolo vydané druhostupňové rozhodnutie žalovaného vo veci odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Dôvody zadržania vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 3 menovaného zákona pominuli dňa 20. augusta 2019. Krajský súd nezistil pochybenia zo strany správnych orgánov v zmysle námietok uvedených v správnej žalobe, prvostupňový správny orgán aj žalovaný konali v zákonných lehotách, bez prietahov, primerane, pri zachovaní prevenčného charakteru inštitútu zadržania vodičského preukazu.

5. K námietke, že správne orgány nepostupovali podľa Správneho poriadku (námietal porušenia § 3, § 4, § 14, § 18, § 21, § 22, § 32, § 33, § 34, § 46, § 47, § 57, § 59, § 60a) poukázal na § 141 ods. 1, 6 písm. g/ zákona č. 8/2009 Z. z., z ktorých nepochybne vyplýva, že všeobecný predpis o správnom konaní sa nepoužije na zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1, 2, 5 a 8 a § 71 ods. 1 zákona. V danom prípade bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona, na ktoré konanie sa všeobecný predpis o správnom konaní nepoužije. Z ustanovenia § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. ďalej vyplýva, že orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Pojem „bez ďalšieho konania" bolo potrebné vykladať tak, ako správne argumentoval žalovaný, že zadržanie vodičského preukazu má charakter predbežného, preventívneho opatrenia, rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v čase, keď ešte len prebieha a nie je ukončené konanie o priestupku, správny orgán nedisponuje úplným a konečným spisom, teda od zadržania vodičského preukazu do vydania rozhodnutia podľa § 70 ods. 7 zákona neprebíha klasické správne konanie.

6. Nestotožnil sa tiež s námietkou žalobcu, že rozhodnutia sú arbitrárne a nepreskúmateľné, lebo v nich nie je vysvetlené, prečo policajt využil svoje oprávnenie (nie povinnosť) zadržať vodičský preukaz. V tomto smere krajský súd uviedol, že aj keď žalobca vo vyjadrení správne argumentoval, že v zmysle § 70 ods. 1 zákona je policajt oprávnený (nie povinný) zadržať vodičský preukaz, ak takéto vyjadrenie vydá, keďže ide o vec úvahy (ale nie ľubovôle), je potrebné, aby svoje oprávnenie (nie povinnosť) náležite odôvodnil, takýto prípad v konkrétnej veci nenastal. Vydanie predmetného rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu je potrebné posudzovať v kontexte so skutkom, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia kladený žalobcovi za vinu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pritom vyplývalo, že cit.: „ (...) oprávneniu policajta zadržať vodičský preukaz účastníka konania predchádzalo dôvodné podozrenie, že tento vodič vozidla spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej inému

ublížil na zdravý a z ktorého miesta odišiel bez splnenia si povinnosti účastníka dopravnej nehody (...)", a teda jasne, zrozumiteľne a logicky správny orgán vysvetlil, prečo policajt využil oprávnenie vodičský preukaz zadržať.

7. Po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného krajský súd dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

8. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 167 ods. 1 a § 168 SSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca nebol v konaní úspešný a vo vzťahu k žalovanému nebol naplnený dôvod uvedený v § 168 veta prvá SSP, podľa ktorého žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať.

II.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

10. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a tiež, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

11. Konkrétne namietal, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, konkrétne sa súd nevysporiadal s tým, že pokiaľ správny orgán rozhoduje podľa svojej voľnej / správnej úvahy mal by svoje rozhodnutie náležite odôvodniť zvlášť, ak sa takým rozhodnutím zasahuje do základných práv fyzických a právnických osôb a zároveň zväžiť zásadu proporcionality a subsidiarity. Podklady pre vydanie rozhodnutia spočívali v nezákonnom postupe orgánov polície, boli teda nezákonné, na základe čoho aj samotné rozhodnutie treba považovať za nezákonné. Rozhodnutie bolo vydané v správnom konaní a zákon pre také rozhodnutie a proces vyžaduje splnenie procesných podmienok, ktoré splnené neboli, odvolací správny orgán v čase vydania rozhodnutia mal prihliadať aj na námietky, že došlo k zásahu do ústavných a ľudských práv žalobcu uplynutím času, ktorým tak zadržanie vodičského preukazu stratilo svoju predbežnosť a stalo sa vlastne trestom, čo napokon vyplýva z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Uviedol, že nakoľko zákon č. 8/2009 Z. z. v § 70 ods. 1 písm. a/ iba oprávňuje policajta, aby zadržal vodičský preukaz a v žiadnom prípade mu neukladá povinnosť vodičský preukaz zadržať, potom policajný orgán v prípade zadržania vodičského preukazu je povinný takéto svoje rozhodnutie odôvodniť s tým, že v takomto rozhodnutí musí byť zdôvodnená potreba ochrany bezpečnosti v doprave pred vodičom porušujúcim pravidlá cestnej premávky na jednej strane, ale zároveň nesmie spôsobovať zasahovanie do individuálneho práva vodiča, ktorý je držiteľom vodičského preukazu tým, že mu bude vodičský preukaz bezdôvodne zadržaný, na strane druhej. Poznamenal, že zadržanie vodičského preukazu je sankciou majúcou nepochybne represívny charakter. Rovnako namietal porušenie § 70 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený. Odvolací orgán v tejto súvislosti síce uviedol, že dôvody zadržania vodičského preukazu trvajú, avšak neuviedol, prečo má za to, že tieto dôvody i naďalej trvajú. Odkázal tiež na závery plynúce z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 290/2015-36 pojednávajúceho o povinnosti súdu dostatočne sa vyrovnáť s argumentmi účastníkov konania.

12. Namietal, že rozhodnutím o zadržaní vodičského preukazu došlo k zásahu do práv žalobcu chránených Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi, konkrétne práva nerušene užívať majetok, slobody pohybu a pobytu a výberu povolania a práva podnikat'. Z toho dôvodu rozhodnutia správnych orgánov mali byť zdôvodnené aj z hľadiska subsidiarity, proporcionality. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sza/3/2008

týkajúce sa stretu dvoch základných práv - práva na súkromie a rodinný život a práva štátu na zásah do tohto práva z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti a verejného poriadku, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/185/2006, sp. zn. 3Obdo/64/2019 týkajúce sa viazanosti právnym názorom prijatým vyššou súdnou inštanciou a zvlášť vysloveným v stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

13. Správne orgány sa ďalej neriadili ustanoveniami Správneho poriadku, konkrétne § 3 ods. 1,2,4,5,6,7, § 4, § 14, § 18, § 21, § 32, § 33, § 34, § 46, § 47, § 57, § 59, § 60a.

14. Ďalej uviedol, že voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v konkrétnych prípadoch v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci a v hraniciach stanovených právnou úpravou. Správna úvaha, ktorou sa správny orgán riadi, musí byť odôvodnená, aby bolo možné posúdiť, či nejde o svojvôľu; práve pomenovanie možností, z ktorých bolo rozhodnutie vybrané, a prečo práve také poskytuje dotknutým jednotlivcom veľkú mieru pochopiť a poznať dôvody a prípadne ich rozporovať. Ak znenie zákona predpokladá viac možností pre rozhodnutie v takomto prípade, tak tie možnosti zas predpokladajú dôvody pre ich použitie a zrejme je relevantným napríklad dĺžka praxe, početnosť predchádzajúcich priestupkov, potreba vodičského preukazu pre výkon povolania, nebezpečnosť pre plynulosť cestnej premávky a podobne. Tieto okolnosti musí brať policajt do úvahy, keď rozhoduje, či vodičský preukaz zadrží, alebo nie.

15. S odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžp/13/2013, sp. zn. 6Sžo/504/2009, sp. zn. 6Sžo/55/2010 poukázal na potrebu prihliadať aj na predpisy a nariadenia EÚ, pričom ak správny orgán účastníkovi konania neumožní vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie a k spôsobu ich zistenia, prípadne, ak by mu nedal možnosť na podanie návrhov na doplnenie dokazovania a následne ešte vydá rozhodnutie, ktoré pre nedostatok dôvodov je nepreskúmateľné, je to porušenie zákonnosti a treba rozhodnutie zrušiť. Ďalej žalobca zdôraznil povinnosť postupovať v súlade so zásadami administratívneho konania, princípmi dobrej verejnej správy, ktoré Rada Európy presadzuje prostredníctvom dokumentov prijatých vo forme rezolúcií, alebo odporúčaní Výboru ministrov a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Poukázal na rezolúciu Výboru ministrov Rady Európy č. (77) 31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom, odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (80) 2 o správnej úvahe, odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (91) 1 o správnych sankciách, odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (2004) 20 o súdnom prieskume správnych aktov, odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (94) 12 o nezávislosti, efektívnosti a role sudcov, odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. (2007) 7 o dobrej verejnej správe, pričom právo na dobrú verejnú správu výslovne priznáva aj Charta základných ľudských práv Európskej únie. Poukázal tiež na článok 41 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe upravujúci primárne právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať, právo každého na prístup k spisu a povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutie. K problematike dobrej verejnej správy, voľnej úvahy a celkovo k preskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/28/2009, sp. zn. 8Sžo/12/2009, sp. zn. 5Sžo/29/2013, sp. zn. 5Sžo/11/2013. sp. zn. 2Sžp/16/2011, sp. zn. 4So/226/04, sp. zn. 1Sžo/276/2009, sp. zn. 1So/115/2010, sp. zn. 5Sžo/15/2011, sp. zn. 5Sžf/1/2011, sp. zn. 1Sžo/281/2009 a tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 117/2011, III. ÚS 2/2009, III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06.

16. Žalobca ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, arbitrárnosť a nedostatok jeho odôvodnenia, keď preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu poňal čisto formálne, v rozpore s princípmi materiálneho právneho štátu a existujúcou judikatúrou; zákon vykladal ústavne nesúladne, formalisticky a bez pochopenia zmyslu právnej úpravy danej problematiky. Takýmto postupom súdu došlo zároveň k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3Obo/77/2010, sp. zn. 5Cdo/106/2010, sp. zn. 1ObdoV1/2010, sp. zn. 8Sžo/122/2010), Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. PL. ÚS 17/08, sp. zn. PL. ÚS 36/95, sp. zn. PL. ÚS 16/95, sp. zn. PL. ÚS 21/00, sp.

zn. PL. ÚS 6/04, sp. zn. I. ÚS 407/2010, sp. zn. II. ÚS 10/99, sp. zn. II. ÚS 234/03, sp. zn. IV. ÚS 92/09, sp. zn. I. ÚS 54/02, sp. zn. I. ÚS 87/93, sp. zn. II. ÚS 80/99, sp. zn. III. ÚS 356/06, sp. zn. IV. ÚS 209/2010, sp. zn. III. ÚS 328/05, sp. zn. IV. ÚS 499/2011, sp. zn. II. ÚS 274/2015, sp. zn. II. ÚS 275/2015, sp. zn. II. ÚS 91/99, sp. zn. II. ÚS 71/97, sp. zn. IV. ÚS 195/07, sp. zn. II. ÚS 7/97, sp. zn. II. ÚS 148/06, sp. zn. IV. ÚS 96/07, sp. zn. IV. ÚS 71/2013, sp. zn. III. ÚS 348/06, sp. zn. IV. ÚS 209/07, sp. zn. I. ÚS 252/07, sp. zn. III. ÚS 60/04, sp. zn. II. ÚS 374/06, sp. zn. IV. ÚS 252/04, sp. zn. I. ÚS 56/01, sp. zn. I. ÚS 1/03, sp. zn. I. ÚS 226/03, sp. zn. I. ÚS 26/94, sp. zn. II. ÚS 26/96, sp. zn. IV. ÚS 345/09, sp. zn. II. ÚS 149/09, sp. zn. I. ÚS 114/2008, sp. zn. IV. ÚS 115/03, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. I. ÚS 110/07, sp. zn. III. ÚS 260/06, sp. zn. III. ÚS 119/03, sp. zn. III. ÚS 36/2010, sp. zn. I. ÚS 290/2015) a tiež Európskeho súdu pre ľudské práva (Georgidias proti Grécku, Hiro Balani proti Španielsku, Higgins proti Francúzsku, Ruiz Torijo proti Španielsku a iné).

17. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti žalobca namietal ako nezákonný postup policajtov, keďže konali v rozpore s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a tiež so zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, Etickým kódexom policajta, Európskym kódexom etiky policajtov, Ústavou Slovenskej republiky a inými zákonmi a právnymi predpismi - Trestným poriadkom. Pri zákroku a ani po ňom nebol žalobca poučený podľa zákona č. 171/1993 Z. z.; rovnako vyjadrenie / vysvetlenie vodiča po zákonomnom poučení je nevyhnutným predpokladom a podkladom pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Žalobca bol poučený iba o následkoch odmietnutia dychovej skúšky, avšak nebol poučený podľa § 8 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z., podľa ktorého cit.: „policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.“ a tiež podľa § 17 ods. 6 zákona č. 171/1993 Z. z., podľa ktorého cit.: „Policajt je povinný poučiť osobu o možnosti odmietnuť vysvetlenie podľa odsekov 4 a 5.“ Ak potom žalobca nebol nijako poučený, zákrok voči nemu, dôkazy či úkony s tým súvisiace, vrátane jeho vysvetlenia tak boli nezákonnými, čo mal správny orgán zohľadniť pri vydávaní rozhodnutia, respektíve ak to nevedel, mal by to zohľadniť odvolací správny orgán a potom tiež súd.

18. V závere skonštatoval porušenie práva vlastníť majetok, práva na slobodu pohybu, práva na slobodnú voľbu povolania a práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, práva na súdnu a inú právnu ochranu, práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

19. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, respektíve sám zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

III.

20. Žalovaný sa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 15. novembra 2021 v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom krajského súdu a závermi z neho plynúcimi, v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia nedošlo k porušeniu práv žalobcu, krajský súd rozhodol na základe správneho právneho posúdenia veci. Jediným dôvodom na zadržanie vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. je skutočnosť, že možno jeho držiteľovi za skutok, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivým uložiť trest, alebo sankciu spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Žiadny iný dôvod v zmysle citovaného ustanovenia nie je rozhodujúci pri zadržaní vodičského preukazu, respektíve ani pri posudzovaní odôvodnenosti zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t.j. napríklad dĺžka vodičskej praxe, množstvo spáchaných priestupkov, potreba vodičského preukazu pre výkon povolania, alebo jeho potreba z iného dôvodu, osoba, respektíve osobné pomery účastníka konania, respektíve z iných dôvodov. Poukázal na skutočnosť, že možnosť uloženia zákazu činnosti viest' motorové vozidlá, za skutok zo spáchania ktorého bol žalobca podozrivý nepochybne vyplýva z ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), podľa ktorého okrem iného aj za priestupok podľa ods. 1 písm. b/ sa uloží zákaz

činnosti od jedného do piatich rokov, respektíve z ustanovenia § 22 ods. 2 písm. c/ zákona, podľa ktorého okrem iného aj za priestupok podľa ods. 1 písm. g/ citovaného zákona (zo spáchania ktorého bol aj následne právoplatne uznaný za vinného) možno uložiť zákaz činnosti do troch rokov. Podľa názoru žalovaného na aplikáciu ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. bolo postačujúce posúdenie možnosti použitia sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého bol žalobca podozrivý. Iné okolnosti totiž zo znenia citovaného ustanovenia nevyplývajú.

21. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

IV.

22. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobcovi dňa 24. marca 2023 na vedomie.

V.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1,2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

24. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 24. júna 2019, Č.p.: KRPZ-PO-KDI3-48/2019-P, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 24. apríla 2019, Č.p.: ORPZ-SL-ODI2-21-021/2019. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. vydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu číslo L. XXXXXXXX vydaného na skupiny „AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE , T“, ktorý bol žalobcovi zadržaný dňa 20. apríla 2019 podľa § 70 ods.

1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., keď pre skutok, ktorého sa žalobca dopustil, možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

31. Podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

32. Podľa § 70 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z., za podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

33. Podľa § 70 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., policajt bezodkladne vydá o zadržaní vodičského preukazu potvrdenie a najneskôr v nasledujúci pracovný deň po zadržaní vodičského preukazu zašle vodičský preukaz orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta, kde bol vodičský preukaz zadržaný. V potvrdení môže policajt povoliť ďalšiu jazdu s vozidlom najviac na 15 dní, ak takou jazdou nebude ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky; povolenie platí len na území Slovenskej republiky.

34. Podľa § 70 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

35. Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z., orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. a) sa nevydáva, ak v lehote do 15 dní od zadržania vodičského preukazu už bolo právoplatne rozhodnuté o uložení trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorového vozidla alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla a príslušný orgán sa o tom dozvedel. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b) až e) sa nevydáva.

36. Podľa § 141 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., všeobecný predpis o správnom konaní sa nepoužije na zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1, 2, 5 a 8 a § 71 ods. 1.

37. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší správny súd zistil, že

- žalobca dňa 20. apríla 2019 v čase okolo 12:10 hod. viedol nákladné motorové vozidlo značky O. C. R..Č.. T. v smere na obec Lesnica od Veľkého Lipníka, kde v prudkej pravotočivej zákrute predchádzal pred ním jazdiaceho cyklistu G., kde z dôvodu nezachovania si bezpečného bočného odstupu od cyklistu došlo k jeho kontaktu pravou stranou vozidla a následnému pádu; žalobca následne zastavil a po zistení, že cyklista si privoláva pomocou mobilného telefónu záchrannú zdravotnú službu, tak z miesta odišiel bez toho, aby si splnil povinnosť účastníka dopravnej nehody,
- žalobca následne (podľa záznamu o podaní vysvetlenia z 20. apríla 2019, Č.p.: ORPZ-SL-ODI1-54/2019-P) cit.: „(...) približne asi o 40 minút šiel s naloženým pl'ami okolo miesta dopravnej nehody a preto sa tam dobrovoľne zastavil. Potom policajtovi povedal, že on bol účastníkom tohto incidentu, čo potvrdil aj cyklista, ktorý už ležal v sanitke." ,
- na základe takto zistených skutočností bol žalobca dôvodne podozrivý z porušenia § 15 ods. 3, § 66 ods. 2 písm. a/, b/, d/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z.,
- následne prvostupňový správny orgán:
- dňa 20. apríla 2019 vyhotovil záznam dopravnej nehody a záznam o obhliadke miesta dopravnej nehody,
- dňa 20. apríla 2019 zadržal žalobcovi vodičský preukaz z dôvodu spôsobenej dopravnej nehody, o čom vydal potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu evidované pod číslom AB 261222; žalobca príslušné potvrdenie odmietol podpísať,
- zabezpečil vysvetlenia jednotlivých účastníkov dopravnej nehody vrátane jedného svedka, o ktorej skutočnosti písal príslušné záznamy o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.,

- dňa 24. apríla 2019 pod číslom ORPZ-SL-ODI2-021/2019 vydal rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu číslo L. XXXXXXXX vydaného na skupiny „AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE , T“, ktorý bol žalobcovi zadržaný dňa 20. apríla 2019 podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., keď pre skutok, ktorého sa žalobca dopustil, možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla,
- na odvolanie žalobcu žalovaný ako odvolací správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 24. apríla 2019.

38. Najvyšší správny súd mal rovnako preukázané, že správny orgán v rámci nadväzujúceho priestupkového konania rozhodnutím z 15. augusta 2019, Č.p.: ORPZ-KK-OPDP6-103/2019-P uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb., za skutok, v súvislosti s ktorým mu bol zadržaný vodičský preukaz a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ tohto zákona mu bola uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov s tým, že do času zákazu činnosti sa započítal čas od zadržania vodičského preukazu dňa 20. apríla 2019. Žalobca sa vzdal podania odvolania, čo potvrdil vlastnoručným podpisom v zápisnici z ústneho pojednávania z 15. augusta 2019. Rozhodnutie týmto nadobudlo právoplatnosť dňa 15. augusta 2019.

39. Najvyšší správny súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených Správnym súdnym poriadkom, keď súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného vykonal v dostatočnom rozsahu pri správnej aplikácii právnej úpravy zákona č. 8/2009 Z. z. sledujúc pritom podstatu inštitútu zadržania vodičského preukazu a podmienok, za ktorých možno k takémuto opatreniu pristúpiť.

40. V prejednávanej veci je nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, čomu zodpovedá aj dikcia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorej je policajt „oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.“ Z tohto ustanovenia vyplýva, že sám zákonodarca ponechal na správnom orgáne určitú mieru uváženia, pričom túto mieru uváženia ohraničil zákonnými podmienkami až za splnenia ktorých je správny orgán oprávnený pristúpiť k samotnému zadrženiu vodičského preukazu (§ 70 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 8/2009 Z. z.). V danom prípade mal prvostupňový správny orgán za preukázané, že žalobca bol podozrivý zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 ods. 1 písm. b/, g/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb.), za ktoré podľa § 22 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ zákona č. 372/1990 Zb. možno uložiť žalobcovi peňažnú pokutu a súčasne zákaz činnosti do dvoch, troch respektíve piatich rokov.

41. Správna úvaha, respektíve voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Správne uváženie sa uplatňuje predovšetkým v situáciách, keď správny orgán má na výber, či v určitej situácii uplatní svoju právomoc, alebo nie. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - „discretionary power“), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo teda rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), pričom správne mu príde preskúmať len to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 27 ods. 2,3 SSP v spojení s § 195 písm. e/ SSP).

42. Vzhľadom na to, že v konaní o zadržanie vodičského preukazu príslušný orgán, ktorý o zadržaní vodičského preukazu rozhoduje, nie je oprávnený zisťovať skutkové okolnosti dopravnej nehody a mieru zavinenia vodiča, ktorému vodičský preukaz zadržiava (tieto otázky sa skúmajú a riešia v priestupkovom konaní) a zároveň v tomto konaní nie je vylúčené uloženie sankcie žalobcovi spočívajúcej v zákaze činnosti (§ 11 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb.), boli aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. Tomu tiež zodpovedá aj výrok napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenie, ktoré tieto uvedené hľadiská spĺňa. Rovnako prvostupňový správny orgán rozhodol o zadržaní vodičského preukazu v súlade s § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z., keď príslušné rozhodnutie vydal do 15 dní od faktického zadržania vodičského preukazu. Na aplikáciu ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. bolo teda v danom prípade postačujúce posúdenie možnosti uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúce v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého je žalobca dôvodne podozrivý, pričom zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. môže trvať až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (§ 70 ods. 3 zákona). V tomto smere možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2016, sp. zn. 7Sžo/3/2016 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 08. marca 2017, sp. zn. I. ÚS 123/2017.

43. K námietke žalobcu o nedôslednej aplikácii Správneho poriadku v štádiu zadržania vodičského preukazu najvyšší správny súd uvádza, že podľa § 141 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. sa Správny poriadok na zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1, 2, 5 a 8 a § 71 ods. 1 nepoužije. Uvedenému zodpovedá aj znenie ustanovenia § 70 ods. 7 veta prvá zákona č. 8/2009 Z. z. v znení zákona č. 388/2013 Z. z. účinným od 01. januára 2014, podľa ktorého orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, pričom uvedené ustanovenie je relevantné aj na tu prejednávaný prípad, keďže nasledujúca novela č. 430/2015 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť od 01. januára 2016 doplnila uvedené ustanovenie § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o ďalšiu v poradí druhú vetu s tým, že prvá veta zostala nedotknutá. Podľa dôvodovej správy k menovanému zákonu č. 388/2013 Z. z., účelom prijatia novely bolo „urýchlenie a zjednodušenie konania a postupu vo veci zadržania vodičského preukazu do času rozhodnutia o sankcii vo veci samej. Pri vydávaní rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu sa nepoužije predovšetkým § 18 ods. 3 a § 33 ods. 2 správneho poriadku. Podľa § 70 ods. 7 orgánu Policajného zboru plynie 15 dňová poriadková lehota na vydanie rozhodnutia, ktorej dodržanie by za aplikácie citovaných ustanovení nebolo možné nikdy realizovať. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu nasleduje až po zadržaní vodičského preukazu na mieste spáchania protiprávneho skutku policajtom. Držiteľ vodičského preukazu po zadržaní vodičského preukazu prijíma od policajta potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, o porušení pravidiel policajta na mieste spracúva správu o výsledku objasňovania priestupku alebo záznam o inom protiprávnom konaní (v prejednávanej veci Záznam dopravnej nehody z 20. apríla 2019, Č.: ORPZ-SL-ODI1-54/2019-P; pozn.). Z uvedeného je zrejmé, že vodič je pri zadržaní vodičského preukazu na mieste dostatočne informovaný o dôvodoch zadržania, ako aj o ďalšom postupe orgánu Policajného zboru; navyše, po zadržaní vodičského preukazu nasleduje konanie vo veci samej - o protiprávnom skutku, v ktorom môže uplatňovať svoje zákonné práva v plnom rozsahu". Z uvedeného dôvodu najvyšší správny súd námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako aj k poukazu žalobcu na pochybenie spočívajúce v jeho nedostatočnom poučení v intenciách § 8 ods. 2, respektíve § 17 ods. 6 zákona č. 171/1993 Z. z. nemožno priznať zásadnejšiu relevanciu, nakoľko (odhliadnuc od charakteru konania vo veci faktického zadržania vodičského preukazu) žalobcovi v postavení podozrivého zo spáchania priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s ohľadom na všetky okolnosti museli byť zrejmé dôvody, na základe ktorých príslušný orgán pristúpil k takémuto faktickému úkonu; navyše prvostupňový správny orgán dňa 24. apríla 2019 (t.j. o štyri dni) vydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, v ktorom boli tieto dôvody bližšie určené a špecifikované, a teda jeho procesné práva boli v plnej miere rešpektované a akceptované. Navyše podľa § 8 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. je policajť pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise, ktorý v tomto konkrétnom prípade predstavuje zákon č. 372/1990 Zb. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa v deň, kedy došlo k

dopravnej nehode (t.j. dňa 20. apríla 2019) dostavil na príslušný orgán za účelom podania vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., o ktorej skutočnosti svedčí záznam o podaní vysvetlenia z 20. apríla 2019. Z uvedeného záznamu vyplýva, že žalobca bol poučený o svojich procesných právach vrátane poučenia v súlade s § 56 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., t.j. o práve odoprieť podanie vysvetlenia, ak by jemu alebo blízkej osobe spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania.

44. Najvyšší správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva postačujúcim spôsobom reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia, na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle pravidiel nastavených § 70 zákona č. 8/2009 Z. z., z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k zadržaniu vodičského preukazu žalobcu.

45. Za tohto stavu potom neobstoja odkazy žalobcu na početné množstvo judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky vecne zameranej na požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodňovanie tak súdnych, ako aj správnych rozhodnutí. Taktiež odkazy na značný počet odporúčaní Výboru ministrov prijatých na úrovni Rady Európy nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia a na to nadväzujúceho rozsudku krajského súdu. Rovnako neobstoja poukaz žalobcu na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Malige c/a Francúzsku z 23. septembra 1998 (číslo sťažnosti 27812/95), keď tento sa primárne zaoberal právnou povahou opatrenia, konkrétne odpočítania bodov z vodičského oprávnenia („deduction of points“), ktoré môže časom viesť k zrušeniu platnosti vodičskej licencie. Európsky súd pre ľudské práva dodal, že oprávnenie viesť motorové vozidlo je užitočné v každodennom živote a pri výkone povolania a hoci má preventívny charakter, tak má aj charakter represívny („punitive character“) a odstrašujúci („deterrent character“), a preto ho možno priradiť k sekundárnej sankcii. Za tohto stavu potom uzavrel, že článok 6 ods. 1 Dohovoru je na prejednávany prípad plne aplikovateľný. V tu prejednávanvej veci predmet konania nespočíval v prieskume odpočtu bodov z vodičského oprávnenia, ale rozhodnutia o zadržaní vodičského oprávnenia, ktoré je rovnako spôsobilé svojimi

účinkami zasiahnuť do subjektívnej sféry fyzickej / právnickej osoby, z ktorého dôvodu bolo takéto rozhodnutie podrobené meritórnemu súdному prieskumu na základe správnej žaloby zo strany „nezávislého a nestranného tribunálu“, ktorý v podmienkach Slovenskej republiky a v tomto type konania reprezentuje prvo-inštančný krajský súd ako súd správny a najvyšší správny súd ako súd kasačný. Len pre úplnosť najvyšší správny súd uvádza, že inštitút zadržania vodičského preukazu nemá sankčnú povahu, jedná sa o preventívne, predbežné a mimoriadne opatrenie, ktorého účel spočíva v dočasnom „vyrazení“ vodiča z cestnej premávky za prísne zákonom stanovených podmienok a na ustanovený čas - podľa § 70 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. cit.: „ (...) až do právoplatného skončenia veci.“ (porovnaj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Escoubet c/a Francúzsku z 28. októbra 1999, číslo sťažnosti 26780/95). Správny orgán v rámci nadväzujúceho priestupkového konania rozhodnutím z 15. augusta 2019, Č.p.: ORPZ-KK-OPDP6-103/2019-P uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb., za skutok, v súvislosti s ktorým mu bol zadržaný vodičský preukaz a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ tohto zákona mu bola uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov s tým, že do času zákazu činnosti sa započítal čas od zadržania vodičského preukazu dňa 20. apríla 2019. Žalobca sa vzdal podania odvolania, čo potvrdil vlastnoručným podpisom v zápisnici z ústneho pojednávania z 15. augusta 2019. Rozhodnutie týmto nadobudlo právoplatnosť dňa 15. augusta 2019. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol „vyrazený z cestnej premávky“ na dobu približne štyroch mesiacov.

46. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sža/3/2008, na ktoré žalobca poukázal a ktoré sa týkalo stretu dvoch základných práv - práva na súkromie a rodinný život a práva štátu na zásah do tohto práva z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti a verejného poriadku najvyšší správny súd uvádza, že žalobcom označené rozhodnutie sa vecne zaoberalo otázkou zákonnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o prvé povolenie na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky primárne z dôvodu založenom na zistení, že žalobca sa ako cudzinec nachádzal v Indexe nežiadúcich osôb a v Indexe záujmových osôb polície. V tu prejednávanvej veci predmet súdneho prieskumu predstavuje rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, ku ktorému pristúpil príslušný orgán z dôvodu, že bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a súčasne za takýto priestupok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

47. Každý orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom v prejednávanvej veci príslušný správny orgán nedospel k záveru, že by dôvody zadržania vodičského preukazu na strane žalobcu pominuli. Žalobcovi bol zadržaný vodičský preukaz z dôvodu možného uloženia trestu, alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla. Obe rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom a obsahovali všetky predpísané náležitosti, pričom žalovaný sa s námietkami žalobcu v odôvodnení rozhodnutia odvolania vysporiadal dostatočným a zákonným spôsobom.

48. V závere najvyšší správny súd obiter dictum dodáva, že na rozdiel od krajského súdu zastáva názor, že dôvod na zastavenie konania podľa § 99 písm. g/ SSP by nebol daný, nakoľko rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu i napriek uplynutiu jeho časovej platnosti v štádiu súdneho prieskumu bolo v rozhodnej dobe (teda v čase kedy trvalo) spôsobilé svojimi účinkami zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu, žalobca bol v dôsledku tohto inštitútu vystavený jeho negatívnym vplyvom zvlášť, ak dopravný prostriedok používal na výkon svojho zamestnania, alebo povolania. Za takéhoto stavu je potom povinnosťou správneho súdu meritórne preskúmať takéto rozhodnutie i napriek tomu, že už v štádiu podania správnej žaloby bol žalobcovi vodičský preukaz vrátený. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že v postupe správnych orgánov došlo k pochybeniam, ktoré by vyústili do zrušenia rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, mal by žalobca vytvorený právny základ pre postup podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, keďže bol nezákonne vystavený nežiadúcim účinkom tohto opatrenia majúceho podobu zadržania vodičského preukazu.

49. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší správny súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

50. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

51. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.